

Prostituotio ja nuoret köyhälistönaiset

Prostituotio epämääräistä on yksi vaikeimpiin pulmiin joita nuorisoon yleensä on ratkaistava. Prostituotio on kapitalistisesta yhteiskunnasta peritty paha, eikä kellaan muilla ole niin suurta mielenkiintoa tämän aiheen poistamiseen kuin on nuorisolla.

Jotkut nuoret toverit ovat sellaisessa harhaluulossa, että prostituotio riippuu ainoastaan naisista ja työstä, mutta tämä ei ole suinkaan totta.

Vaikka onkin totta, että prostituotio saa pääasiallisimmat uhrinsa naisukupuolen joukosta, niin kuitenkin kärsivät siitä myöskin miehet. Veneeristen tautien olemassaolo ja leviäminen — henkistä ja ruumiillista elämää hävittävine vaikutuksineen — on läheisesti ja eroittamattomasti yhdistetty prostituotioin kanssa.

Nämä taudit löytävät uhrinsa yhtä hyvin naisten kuin miestenkin joukosta. Ei voi olla mitään kauheampaa vaikutelmaa kuin nähdä nuoren miehen, joka vielä eilen oli ruumiillisesti voimakas, elämäntalouden ja täynnä nuoruuden ihanteita ja joka tänäpäivänä, sentähden että on joutunut yhteyteen prostituotioin kanssa, on ruumiillisesti turmeltuneena ja ihanteistaan irtrilistettynä.

Prostituotio ei ole ainoastaan nangen vaarallinen ruumiille, mutta sitäkin voimakkaampi ja vahingollisempi on se myrkyllinen katkeruus, jonka se jättää niiden sieluun, jotka sen uhriksi joutuvat. Mikä voi olla alenta-vaaisempaa kuin kaupankäynti rakkaudella? Se vaikuttaa vahingollisesti molempiin yksilöihin, siihen joka myy itsensä kuin siihenkin, joka ostaa. Kuinka todellinen olikaan niiden työläisnaisten tunne, jotka juhlatilaisuuksien aikana Moskovassa kantoivat lippuja, joissa oli seuraava lause:

"Naiset, vapaat ja tasa-arvoiset Neuvosto-Venäjän naiskansalaiset, eivät saa olla oston ja myynnin alaisina!" Sena tunnustukseksi olisi myöskin nostettava köyhälistön nuorukaisista, joiden tulee huolehtia siitä, että tämä vanha kapitalistisen yhteiskunnan hirmuinen jäte tulee kokonaan häviämään Neuvosto-Venäjältä.

Mutta monet köyhälistön nuorukaiset kysyvät meiltä: Kuinka meidän tulee taistella prostituotioin vastaan, kuinka hävittää se? Voidaksemme vastata tähän kysymykseen on meidän oltava selvillä sen syistä.

Kapitalistinen yhteiskunta suosii prostituotioa. Kristillisen moraalinsa mukaan se selittää, että aina on olemassa nuoria miehiä, joilla on synnynnäinen taipumus rikollisuuteen ja että olisi turhaa energiaa tuhlausta koettaa estää joitain naisia pyrkimästä paheeseen, joka lopullisesti painaa heidät kokonaan orjaksi. "Ei ole olemassa mitään parannuskeinoa tätä pahetta vastaan", sanoi italialainen rikostieteen tekopyhä tutkija Lombroso, prostituotio on aina ollut olemassa ja se tulee aina olemaan."

Tämä porvarillinen prostituotioin selitys on historian ja elämän kokemusten todellinen vastakohta. Tämä porvarillinen tulkinta johtaa meillemme monta kysymystä, esimerkiksi seuraavat: Mistä joutuu, että näitä turmeltuneita ja rikollisia "yksilöitä" ilmenee niin paljon juuri sillä hetkellä kuin maassa on sota, työttömyys, kurjuus ja nälkä? Kuinka se on selitettävissä, että tsaarivallan aikana valkea orjakauppa löysi lukuisimmin

"irstaita oljioita" niistä Venäjän maakunnista, joissa sato oli ollut huonoin ja nälkä sentähden oli suuri? Kuinka prostituotioerattujen luku suurenee työttömien luvun suureutuessa? Ja mistä johtuu, että prostituotioerattujen joukossa löydämme niin monta orpoa, niin monta hyljättyä naista, joilla ei ole turvaa ja hyvin harvoin hyvävieraisten perheiden lapsia? Mikä on syynä prostituotioin olemassaoloon? Ovatko nämä sadat tuhannet nuoret naiset Euroopan pääkaupungeissa — Berliinissä, Wienissä, Pariisissa — synnynnäisesti, luonteeltaan sellaisia, että se on määrännyt heidät palvelamaan miessukupuolen olkujia? Jos näin olisi asia, niin silloin me löytäisimme prostituotioerattujen joukosta suhteellisen määrän kaikkia yhteiskuntaluokkiin kuuluvia naisia. Mutta niin ei ole asia. Tilastot osoittavat, että 89 pros. prostituotioerattuja ovat köyhien vanhempien lapsia, useimmat heistä työläisten tyttäriä, he itse nuoria työläisnaisia, taikka huono palkkaisia puoti- ja konttorityttöjä. Prostituotioin ei ole siis näin ollen syynä näiden naisten erikoinen luontainen sukupuolitaipumus — on välttämätöntä muistaa, että prostituotioin tarkoittaa ruumiin myyntiä — mutta siihen on syynä sorrettu ja epäoikeutettu asema yhteiskunnassa. Useissa tapauksissa prostituotioerattuja myyvät ruumiistaan samoin kuin työlläiset myyvät tuotavaa voimansa tarkoituksella hankkia sen kautta toimeentulonsa. Valkoinen orjakauppa ja prostituotioin ovat läheisesti yhdistetty työvoiman kysynnän ja tarjonnan kanssa, toisin sanoen kapitalismin kanssa.

Toiset prostituotioin syyt ovat myöskin yhteydessä kapitalistisen yhteiskunnan nurinkuruuden kanssa, erityisesti mielenkiintoisuuden puute, joka osottautuu nuorissa työläisissä moraalin ja yleisen tietoisuuden kehittämiseen. Emme saa unohtaa kolmatta syytä. Se on turmeltunut ja ulkokullattu porvarillinen moraal, joka pitää muutamat käytöstavat miehiltä tarmon ja naisilta rikoksen osoituksena. Kun nämä syyt kerään ymmärrettään, niin vallankumouksellinen nuorisokykyneen täyden taistelua prostituotioin vastaan.

Neuvosto-Venäjällä ovat taloudelliset syyt suuremmaksi osaksi poistettu, siitä kiitos työn siirtämisen ja kommunistisen menettelyllä kapitalistisen tilalle asettamisella. Ne tulevat häviämään täydellisesti heti kun sota on loppunut ja sisäiset taistelut kokonaan poistettu. Venäjä tulee tuottamaan sellaisia rikkauksia ja erilaisia tarpeita niin runsaasti, että se kykenee tyydyttämään kaikkien kansalaisten tarpeen.

Jällellä olevien prostituotioin syiden poistaminen on työläisnuorisoon tehtävä. Vallankumouksellisten nuorisjärjestöjen tulee asettaa etualalle agitatsioonissaan kiinnittämällä huomiota nuorisoon mielenkiinnon herättämiseen, tietoisuuteen pyrkimiseen ja huomion kiinnittämällä poliittisiin kysymyksiin työskennellä koko voimallaan henkisen tason kohottamiseksi. Sama voimakas toiminta on kohdistettava porvarillista tekopyhää moraalista vastaan taistelevissa. Köyhälistön nuorukaisista täytyy ja he tulevat muodostamaan sellaisen otolitan, jossa miehille sekä naisille asetetaan samanlaiset vaatimukset ja naisille myönnetään samat oikeudet joita miehet nyt vaativat itselleen.

Taistelu prostituotioin vastaan on epämääräistä nuorten kommunistisen

Järjestöjen tärkein tehtävä. Taistelu prostituotioin vastaan on enemmän kuin mikään muu taistelu kapitalistisen aikakauden jätteitä vastaan. Taistelu prostituotioin vastaan on taistelua arvoasteikkoa vastaan ja erit-täinkin taistelua eri sukupuolten välillä vallitsevaa arvoneeroavaisuutta vastaan. Niin pian kuin terve yhteys voidaan järjestää nuorten naisten ja nuorten miesten välillä heidän keskinäinen luottavaisuutensa ja arvossapitonsa suuresti lisääntyä yhdessä heidän yhteisen vallankumousoimintansa kanssa ja prostituotioin pelottava pahe poistuu entistä nopeammin Neuvosto-Venäjältä. Kommunismiin täydellinen voitto on varmempi menettelytapa prostituotioin poistamiseen yhteiskunnasta kuin kaikki kiertänyt menneisyyden kummittelut.

Alexandra Kollontay.

Pakinaa

Jaha! Ajattelin taas vähän pakista noin vain muutteeksi. Olen tässä lueskellut viimeaikoina niin, että alvanna silmät alkavat väsyä.

Mitäkö luenut?

Olen luenut eri maiden työläisistä: Venäjän, Ranskan Englannin, Suomen y.m. ja sitten vertaillut heidän olosuhteitaan toisiinsa. Kun sitten olen mennyt kadulle kävelemään niin olen katsellut elämää täällä "kotona". Niinpä näen, että kaikkialla on elämä samanlaista. Kaduilla seisoo joukkoita työttömiä työläisiä, kehnosti puettuja ja näkintyneen näköisiä. Puhelevat toisinaan kiihvästi, toisinaan mallittisen hillitysti. Oikein ihmetellä täytyy sitä kärsivällisyyttä ja nöyryyttä, mihin pitkälinen työttömyys on raatajat painanut, että he vain myötänsä kärsivät, toivoivat, odottavat parempaa, mutta turhaan.

Myöskin naisia on runsaasti työttöminä. Miehet tässä uskettain juttelivat, että tässä kaupungissa ei koskaan ole ollut niin paljon "kadulla" olevia naisia kuin niitä on nykyään. Voin varmasti päättää, että nykyään suuri osa naisista joutuu kurjuuteen ja sentakia itseään myymään työttömyyden seurauksena. Useissa tapauksissa käy myöskin niin, että nainen tekee mieluummin itsemurhan kuin alentuu myymään itseään.

Kun katselee noita kadulla liikkuvia, maalattuja itseään tarjoavia naisia, tulee aivan surulliseksi. Ja kun katselee myös niitä naisia, jotka kulkevat silkillä ja helmikoristuksilla verhottuina, niin aivan inhoittaa se löyhkä, joka heitä ympäröi.

Kuka tuon kaiken maksaa, kenen kustannuksella he kaikki loassa tyytyvät? Sen työläisjoukon niskoilla he lepäävät, jotka vielä saavat työskennellä. Heidän hartioillaan ovat kaikki tyhjätoimittajat ja heidän hartioillaan on kaikkien toimeentulo-katunaisiin asti.

Työnjättäminen kaiken elättää, kalteista huolta pitää. Toivon, että pian joutuisi se aika, jolloin jokaisen täytyy tehdä työtä elääkseen. Aika, jolloin työläisen ei tarvitse työtä kerjätä ja jolloin nuo tyhjätoimittajatkin joutuvat työllään hyödyttämään yhteiskuntaa. Silloin ei toisten tarvitseisi raataa 10—12 tuonin työpäivä ja toiset silläaikaan vetelehtiä toimeentulonsa. Lapsityötä ei silloin olisi, vaan heidän jokaisen palkka olisi koulussa-leikkisä ja nuoruuden puhtaus illoissa.

Nyt me elämme kapitalistisessa riis-toyhteiskunnassa, jossa kilpailla ja työläisten työn riistämisen ovat täydessä kukotuksessa. Tämä kaikki

on mahdollista niin kauan kun työläiset sen sallivat, eivätkä halukaan muuttaa tätä nurinkurista järjestelmää terveemmälle ja oikeudellisemmalle pohjalle.—Mari Haapala.

YLÖS HELVETISTÄ

KIRJ. KONRAD LEHTIMÄKI

(Jatk. edell. num.)

Keskeytyksen vaiettua jatkoiläskien puhuja hillitysti ja vakavasti:

— Nyt meidän täytyy vain koettaa estää nuo seuraukset. Ja ensimmäinen ehto on se, että pysymme lujina päätöksessämme. Jos pienempiin omissa luopuu tovereistään, niin silloin joudumme kaikki kuoleman omiksi; mutta jos kaikki ovat miehiä — niin heidän on valkea ampua täysilukuisia pataljoonia... Rohkeutta siis! Ja alkoon kukaan pettääkö veljiänsä.

Kun hän oli lopettanut, kuului innostuneita, päättävää huudahduksia:

— Oikein puhut, veli!
— Kaikki pysymme lujina!
— Minut ainakin saa tappaa — mutta minä en peräydy!
— Eikä minä!

Ja aivankuin vastaukseksi noihin huudahduksiin, alkoi kaukaa kaupungilta kuulua kuneata jyrinää; se lähenei lähenemistään — aivankuin olisi lähestynyt trooppilisten maiden pelottava hirmumyrsky...

Se tuntui kaamealta illan hiljaisuudessa...

— Panssariautot...

Syvän hiljaisuuden vallitessa kuuntelivat he, miten ne kasarmia läheisyydessään hiljensivät vauhtiaan — aivankuin pahantekijät, jotka lähenivät rikospalkkaa...

Osa niistä kuului pysähtyvän pääportille. Pitkä ulkohuonerivi kadun varrella esti näkemästä mitä siellä tapahtui, mutta hillitystä jyminästä ja maan tärinästä tiesivät he, että panssariautoja vyöryi toisellekin portille — aivankuin salaa hiipien. Hetken kuluttua oli hiljaisia: ne olivat kaikki paikoillaan...

Ympäriöity!

Heidät oli siis sulettu aivankuin häkkiin — kuni lauma petoeläimiä... Ja saarrettujen petojen lailla he katsoivat ympärilleen...

Kauhea voimattomuuden tunne oli kalventanut heidän kasvonsa — se saattoi heidät kirstelemään hampaitaan...

Joku kuului hiljaa kulskaavan:

— Porttien takana on nyt kuolema.

PERUSTUKSET HORJUVA.

— Nyt hän tulee! — huudahti eräs ihava, punakkakasvoinen kenraali.

Ulkona kuului suuren moottorin lähenävä jyrinä, ja samassa seisautui auto ulkopuolelle.

Hetken kuluttua lennähtivät esikunnan loistavan kokousalun kaksoisovet aukki, kummallekin puolelle asettui jäykkänä koreapukuinen sotilas — ja valtakunnan sotajoukkojen ylipäällikkö astui sisään.

— Mitä on tapahtunut? — kysyi hän jonkunverran levottomana, kätehen nöyrästi kumartelevia kenraaleja. — Teidän korkeutenne, on puhjennut kapina! — lausui esikunnan päällikkö, vanha, pienokainen mies, jolla oli silleiksi ajellut, terävät kasvot. Hän oli äsken saanut siitä telefontitse tiedon ja käsenyt jonkun upseerin tulemaan heti tänne selostamaan